

1983, podzim, Uppsala – Dokument vypracovaný členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných Jaroslavem Sukem obsahující zhodnocení činnosti VONS, zprávu o problémech vzniklých při přejímání informací výboru a dalších komplikacích při jeho práci, žádost o pomoc výboru s pokyny k podávání zpráv o nespravedlivém stíhání a seznam členů VONS, v příloze podrobné instrukce k podávání zpráv VONS o případech perzekuce.

POMOZTE VONSU!

Slova těžko dokážou dostatečně ocenit práci, kterou vykonávají lidé, snažící se zjišťovat případy nespravedlivě stíhaných lidí, informovat veřejnost a postiženým a jejich rodinám pomáhat. Nejde jen a jen o postižené, nejde jen o pouhou „obrannou“ činnost společnosti vůči moci, jde o víc: o nové vybudování humanitních principů, o pokus vytvoření pojmu „spravedlnost“ a jeho zakotvení v naší společnosti.

Od doby, kdy se touto činností zabývá Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS), skončila nesoustavnost v informování veřejnosti. Jaksi samozřejmě se vžil pojem „nespravedlivého stíhání“, tj. protiprávního a nespravedlivého stíhání kohokoliv, nejen tzv. politických vězňů. V souvislosti s prací VONS a celé Charty 77 se začala vžívat představa společnosti, kde každý menšinový názor a vůbec každá menšina má nejen právo na existenci, ale je také neodmyslitelnou součástí společnosti, bez níž by společnost byla chudší, ať je to třeba menšina jakkoli opoziční v poměru k ostatním. Ukázalo se, že stojí za to bojovat i za ty nejmenší případy nespravedlivě pronásledovaných lidí.

Slýchávali jsme, že taková práce je zbytečná, že o nespravedlnostech každý ví, tak nač snášet o nich nové a nové důkazy, jež jsou navíc demoralizující. Avšak opak je pravdou: jen málokdo ví o konkrétních případech násilí a nespravedlnosti. Informováním – ať už jakkoli omezeným – dosahujeme stavu, v němž nikdo nebude

moci říct, že nevěděl, že jednal o dobré vůli apod. Dnes neví jen ten, kdo nechce vědět. To se vztahuje na každého soudce, na každého vyšetřovatele, i na toho nejposlednějšího spoluviníka. A spoluviníky jsme vlastně my všichni, když budeme mlčet.

A ať si někteří pracovníci justice nemyslí, že nespravedlnosti se dějí jen v politických případech, jako onen anonymní pisatel dopisu VONSu v r. 1980. Čistě politické případy jsou jen malým zlomkem nespravedlností, při nichž je kriminalizován normální život, odchylky od totalitního normálu a nechuť (nebo nemožnost) podřídit se absurditě. Při této kriminalizaci lidskosti a i při případech skutečně opodstatněného trestního stíhání dochází pak k dalším nespravedlnostem: k bití a psychickému nátlaku při výsleších, podsouvání nepravdivých výpovědí, zkracování práv obžalovaných, ponižování lidské důstojnosti ve věznicích a lágrech atd.

Sdělení VONS se snaží posilovat právní vědomí. O to se lze ovšem pokoušet jen u té části společnosti, která má možnost tato sdělení číst nebo nějak jinak získávat stanoviska a informace VONSu.

Právě na způsob přejímání informací od VONSu lze leckdy zaslechnout stížnosti. Sám VONS má totiž jen malou šanci, aby mohl informovat veřejnost v Československu. Sdělení bývají zasílána Generální prokuratuře a odpovědným soudním instancím, měla by též být dodávána daným obhájcům a rodinným příslušníkům. Objevují se v Informacích o Chartě 77, případně jako jednotlivé samizdatové strojopisy, šířené spontánně ve velmi omezených okruzích. Za této situace leží velká odpovědnost o informování československé veřejnosti na zahraničních publikacích, jež jsou přiváženy do Československa, a na vysílání rozhlasových stanic v zahraničí. Potíž je pak v tom, že jak časopisy, tak redakce rozhlasových stanic shledávají sdělení VONSu málo čtivými. Různě je uhlazují, beletristicky zpracovávají, někdy zostřují formulace a komentují, v té správné víře, že lidé ve VONSu nemohou naplno říct a komentovat, jak by chtěli, avšak velmi často se stává, že vypadne při tomto uhlazování velmi důležitý údaj, který se pak lidé v Československu nedovědí. Zpráva je sice náležitě komentovaná,

jsou nalezeny ještě přiléhavější – a více než přiléhavé – výrazy, ale vypadne datum zprávy, číslo sdělení, věk pronásledovaného, jeho přesná adresa atd. atd. A to jsou důležitější věci než komentář, ten si každý domyslí sám. Taková „doplňková“ činnost spíše věci škodí: lidi dnes nemají rádi, když jim někdo rovnou s informací podává i názor na věc. To je způsob informování Rudého práva. Důležitá jsou zde fakta, případně zobecňující závěry, shrnující druh represe a právní stránku případu. Leckdy působí suchá informace daleko přesvědčivěji než silácké výkřiky.

Je ovšem pochopitelné, že redakce časopisu nebo rozhlasové stanice nemůže zcela přebírat sdělení VONSu tak, jak jsou, i když bychom si to sebevíc přáli. Snad tedy alespoň naleznou sdělení VONS nějakou zvláštní formu, nějaký periodický sešitek, kde by byla všechna přetiskována doslovně a nezkráceně. Nebo by mohly pomoci Listy ve své rubrice Dokumenty? Informování Ivana Medka o Chartě 77 a VONSu na Hlasu Ameriky je korektní, ale je mu vydělen jen krkolomně krátký čas.

Vzpomínám si například, jakou práci dalo souhrnné sdělení č. 63,¹ jež se pak – patrně pro svou délku (ale těch fakt, co tam bylo nahuštěno!) – nedostalo ani do Listů, ani do Svědectví. Jediné málo šířené v Československu Studie ho tenkrát otiskly. Dlouho se braly informace od VONSu, aniž byl VONS zmíněn, což se vlastně zlepšilo teprve po zatčení 10 členů VONSu.² Avšak i teď se takové věci stávají, případně je VONS podepisován pod zkrácenou a upravenou verzi sdělení. Chce-li už někdo čerpat ze sdělení a komentovat, ať tedy napíše, odkud je informace brána a ať laskavě oddělí informaci od svého komentáře, jak to bývá v dobré žurnalistice zvykem.

Stížnosti ovšem chodí též na sdělení VONS. Je pochopitelné, že nelze podchytit informaci o každém případě a všechny informace v každém jednotlivém případě. I ta nejmenší maličkost, zjištění kusého faktu, je výsledkem obrovského vypětí a časového zatížení, jež by byla nemalá pro profesionála, natož pro lidi, kteří musí dostát svým povinnostem v zaměstnání, rodině a ještě jsou pronásledováni policií. Často je daná rodina pronásledovaného, s níž je třeba se spojit, vzdálena hodiny cesty vlakem, v advokátní

poradně je třeba dlouho čekat a prolamovat hráz nedůvěry, příbuzní jsou vystrašení a publicity se bojí... Pro práci ve VONSu je nutno skutečně obětovat mnohé.

Nedá se proto nijak vyčítat, že zjištěných případů nespravedlivého stíhání je méně než dříve. Dobře víme, že skutečný počet případů nijak neklesl. Oficiální statistika už není zveřejňována, od roku 1981 chybí totiž ve Statistické ročence oddíl Soudnictví. Tam bylo vždy (ročně – zde uvádíme průměrná čísla v letech 1977–1979)^a na 200 případů „trestných činů proti republice kromě § 109“, na 4000 případů „útoků na státní orgán“ a podobných, na 9000 případů „výtržnictví“, přes 5000 případů „příživnictví“, na 10 000 případů „rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví“ atd. Ročně úctyhodná cifra – na 150 000 odsouzených lidí. Nebude tedy daleko od pravdy, řekneme-li, že ročně jsou v Československu 2–3 tisíce lidí odsouzeny za přímé politické činy nebo z čistě politických důvodů. Případy nespravedlivého stíhání vůbec se pak ani neodvažuju odhadnout. Proti těmto číslům byla vždy „statistika“ VONS bezmocná. Udává spíše typové případy a případy známějších lidí.

(A pak uvede nějaký zahraniční zdroj celkový součet případů VONS, třeba ze souhrnného sdělení, jako celkový počet politických vězňů v Československu! A to se bohužel stává nikoli zřídka.)

Je však třeba pamatovat, že i u těchto typových případů jde o postižené lidi. A nejen u nás, ale i ve světě jsou aktivisté, kteří by jim chtěli pomoci. Pak každá sebemenší informace přispěje k účinnější intervenci, k účinnější pomoci.

Amnesty International má například tyto základní rubriky ve svém „Case sheet“, ve své složce ke každému případu:

Jméno vězně, stát, datum a místo zatčení, souběžná zatčení, ustanovení zákona (podle něhož byl daný člověk zatčen a souzen), datum a místo soudního líčení, obžaloba, rozsudek, místo věznění, zdravotní stav, podmínky ve vězení, datum a místo narození, zaměstnání, rodina (rodinné poměry), potřeba pomoci, řeč (jež má užívat ve styku s lidmi v případě).

---

^a Do textu připsáno ručně.

To jsou ovšem jen základní údaje, určené pro každou zemi. Proto, aby pomoc byla účinná, je třeba mnohem obsírnější informace.

Dnes se ozývá z ústředí Amnesty International v Londýně, od různých koordinátorů skupin AI, jež mají na starosti čs. případy, z Mezinárodní federace pro lidská práva (jíž je VONS členem coby Čs. liga pro lidská práva), z Mezinárodní společnosti pro lidská práva, od novinářů a soukromých aktivistů, že informace z Československa je méně a že sdělení VONS jsou řídkší a méně úplná. Důvody jsou nám víc než jasné. Přesto však zde uvedeme pro jistotu ještě jednou souhrn údajů, jež by neměly v žádné zprávě o nespravedlivém stíhání chybět:

Nacionále: jméno, příjmení, (případná dřívější jména, veřejně známé pseudonymy), datum (a místo) narození, národnost, občanství, bydliště, zaměstnání (jako co pracuje, adresa zaměstnavatele), fotografie – nejlépe negativ (je dobrá k informování a novinářskému zpracování), jméno a adresa nejbližšího příbuzného, jméno a adresa příbuzného či známého, na něhož je možno se obracet, a řeč, kterou je možno užívat ve styku s ním, zdravotní stav stíhaného, jeho rodinné poměry (počet a věk dětí, závislí staří rodiče, finanční situace).

Údaje o trestním stíhání: kdy zahájeno (příp. kdy přerušeno, uzavřeno, zrušeno apod.), na podkladě jakých paragrafů trestního řádu a zejména trestního zákona, jméno vyšetřovatele, jenž zahájil trestní stíhání, jeho úřad, jméno obhájce a adresa jeho advokátní poradny, jaká činnost je popisována v odůvodnění trestního stíhání, jaké jsou nezávisle zjištěné skutečnosti nebo skutečné pozadí, jaké proběhly výsledky v souvislosti s trestním stíháním, jména vyšetřovatelů (u policistů vždy uvádět i hodnosti), svědků či spoluobviněných v případě, jejich věk, adresy atd. jako u daného stíhaného, jaké proběhly domovní či jiné prohlídky v případě, na čí příkaz byly vykonány, kdo je prováděl, jména svědků, zabavené věci atd., datum případného zadržení (do 48 hodin).

Byla-li uvalena vyšetřovací vazba, pak datum zadržení, od něhož je vazba počítána (příp. později datum propuštění z vazby), důvody vazby (§ 67 a, b, c tr. ř.), adresa věznice a jméno jejího náčelníka, kdo prodlužoval vazbu na počátku a kdo v zastoupení generálního

prokurátora po dvou měsících, jména vězeňského lékaře, dozorců, jaké jsou podmínky vazby, jak chodí balíčky, zda povoleny návštěvy, co píše postižený v dopisech, zda má kázeňské tresty, zda byly podány a jaké stížnosti. Údaje o seznámení s výsledky vyšetřování (kdy, kdo prováděl).

Byla-li vypracována obžaloba, pak její datum, místo vypracování, kdo vyhotovil, jak je popsán údajný trestný čin, na jakých ustanoveních trestního zákona obžaloba staví, jaké jsou nezávisle zjištěné skutečnosti, jež jsou případně v rozporu s oficiální verzí.

Došlo-li k hlavnímu líčení, pak data jeho konání, místo, příslušný soud, předseda a členové senátu, jméno prokurátora, obhájce, jména příp. znalců a svědků, přirozeně i spoluobžalovaných, vynesení trest (je-li k dispozici, číslo rozsudku) s uvedením výše, nápravné skupiny, pokut či tzv. nápravného opatření, zabavení věcí, zbavení hodnosti, „ochranného dozoru“. V případě zbavení viny uvést, na jakém zákonném podkladě rozhodnuto. Popsat průběh a atmosféru hlavního líčení, kde porušen zákon (přítomnost veřejnosti, práva obžalovaného).

Dojde-li k odvolacímu soudu, čili soudu 2. instance, opět tytéž údaje o senátě a dalších zúčastněných a době konání, trestu a okolnostech líčení.

Uvést všechny peripetie v trestním stíhání, například vrácení věci k projednání soudu 1. instance (v tom případě uvést, jaká závazná doporučení dal soud 2. instance), přerušení, odročení líčení atd.

V případě výkonu trestu uvést datum nástupu (jde-li o nástup „z volné nohy“), adresu ústavu, jméno a hodnost náčelníka ústavu, lékaře, sester, dozorců, popsat podmínky ve vězení (zda je vězeň izolován, kolik vězňů je v cele, pracoviště, úsek, druh práce, chování dozorců, spoluvězňů, kázeňské tresty, návštěvy, zprávy příbuzných, stížnosti, zdravotní stav – potřeba léků). Podat zprávu v případě žádosti o milost nebo žádosti o podmíněné propuštění, jak o žádostech bylo rozhodnuto. Zda došlo <k přemístění, k přeřazení,>^a k přerušení trestu, nezapomenout informovat o propuštění

---

^a Do textu připsáno ručně.

vězně, příp. o podmínce při podmíněném propuštění. Informovat o podmínkách stíhaného po propuštění – rodinných, zdravotních, sociálních, o případném dalším pronásledování, o podmínkách příp. „ochranného dozoru“.

Informovat o projevech solidarity s daným člověkem nebo s lidmi v případě.

Vždy zdůraznit hladovky, konflikty s vedením vězení.

Je to jistě obrovské množství údajů, jež jsou zapotřebí. A jistě si taková práce při jejich zjišťování žádá dobrou znalost trestního řádu, trestního zákona a zákona o SNB. <Ta práce a znalosti jsou však nutné.>^a Je si třeba totiž uvědomit, že často máme jen minimum údajů, třeba jen jméno, věznici a paragraf trestního zákona, vše neověřené. Tak je na tom i Amnesty International i sám VONS.

Někdy vyjde sdělení VONS, kde chybí jak věk stíhaného, tak jeho zaměstnání. Neudává se adresa příbuzných, zapomíná se na adresu věznice či lágru apod. Řada údajů se zdá těžko zjištělná, ve skutečnosti však je mohou lehce zjistit třeba příbuzní při návštěvě vězení, mohou je dodat propuštění vězni, advokáti, správa Sboru nápravné výchovy atd.

VONS potřebuje větší podporu veřejnosti. Můžete se obrátit <nejraději osobně>^b na tyto občany, kteří pracují ve VONSu:

Otta Bednářová, Novodvorská 416, Praha 4

Jarmila Bělíková, Novovysočanská 12, Praha 9

Dr. Václav Benda, Karlovo nám. 18, Praha 2

Albert Černý, Dřevařská 20, Brno

Dr. Josef Danisz, Novodvorská 435, Praha 4

Jiří Dienstbier, Podskalská 8, Praha 2

Karel Freund, Mánesova 90, Praha 3

Václav Havel, U dejvického rybníčku 4, Praha 6

Vlčice – Hrádeček č. 5, okres Trutnov

Zbyněk Hejda, Nešporova 573, Praha 4 – Háje

Václav Malý, Nad pomníkem 2, Praha 3

---

^a Do textu připsáno ručně.

^b Do textu připsáno ručně.

Michal Matzenauer, Merklín, ul. Komenského, okres Plzeň-jih
Dana Němcová, Ječná 7, Praha 2
Jiří Němec, Ječná 7, Praha 2
Dr. Ludvík Pacovský, Washingtonova 9, Praha 2
Inž. Pavel Roubal, Častrov 131, okres Pelhřimov
Jan Ruml, Kremelská 104/150, Praha 10
Jiří Ruml, Kremelská 104/150, Praha 10
Dr. Gertruda Sekaninová-Čakrtová, Šárecká 67, Praha 6
Andrej Stankovič, Melantrichova 6, Praha 1
Anna Šabatová, Anglická 8, Praha 2<, tel. 2419573>^a
Petruška Šustrová, Kolínská 15, Praha 3<, tel. 731425>^b
Dr. inž. Jakub Trojan, Mělnická 44, Neratovice
Věra Vránová, Cimburkova 24, Praha 3

(Nejsou uvedeni věznění a donucení k emigraci.)

Lze ovšem i využívat služeb pošty a telefonu a informovat zahraničí:

Zprávy z Československa jsou ochotni přijmout:

Cyrrill John, Storbolsäng, 740 10 Almunge, Švédsko, tel. 18-365311
prof. František Janouch, Bergstorpsvägen 62/II, 183 64 Täby, Švédsko, tel. 18-7564828

Ivan Medek, Nattergasse 12/1/25, 1170 Wien, Rakousko, tel. 222-4524862

agentura Palach Press, <19 Earlham house...>^c

Jaroslav Suk, Peterson-bergers väg 72, 752 49 Uppsala, Švédsko, tel. 18-404572

Pomozte VONSu, pomozte postiženým. Poskytněte informace, jež jsou vám známy o případech nespravedlivého stíhání z vašeho okolí. Nabídněte pomoc při zjišťování těchto informací a v práci ve VONSu, jenž je výborem v rámci Charty 77. Zveřejnění informací

---

^a Do textu připsáno ručně.

^b Do textu připsáno ručně.

^c Do textu připsáno ručně.

vždycky stíhanému pomáhá. Je-li ovšem na svobodě, bude jeho případné přání o nezveřejňování případu respektováno.

Pokusme se zjišťovat co největší počet nespravedlivých stíhání, aby co nejméně případů prošlo bez zaznamenání, aby zlo a nespravedlnost byly označeny a aby byla postiženým poskytnuta maximální pomoc.

Jaroslav Suk
Uppsala, podzim 1983

1)^a JMÉNO 2) PŘÍJMENÍ 3) případné dřívější jména 4) případný pseudonymy 5) DATUM NAROZENÍ 6) místo narození 7) NÁRODNOST 8) OBČANSTVÍ 9) BYDLIŠTĚ 10) JMÉNO A ADRESA nejbližšího příbuzného 11) JMÉNO A ADRESA příbuzného, na nějž je možno se obracet, <cizí jazyky, jež ovládá>^b 12) FOTOGRAFIE (nejlépe negativ) 13) ZAMĚSTNÁNÍ (co, kde) 14) ZDRAVOTNÍ STAV 15) RODINNÉ POMĚRY (manžel, děti, rodiče, sociální zabezpečení)

16) TRESTNÍ STÍHÁNÍ OD <DO>^c 17) INKRIMINOVANÁ ČINNOST, <SPOLUOBVINĚNÍ – KDO Z NICH VE VAZBĚ>^d 18) §§ TRESTNÍHO ZÁKONA 19) JMÉNO VYŠETŘOVATELE, úřad, <jenž zahájil trestní stíhání>^e 20) ZATÍM ZJIŠTĚNÉ SKUTEČNOSTI, jež případně protirečí oficiální verzi, vysvětlují skutečné pozadí apod. 21) JMÉNO OBHÁJCE, advokátní poradna 22) Výsledky v souvislosti s trestním stíháním 23) Domovní a jiné prohlídky, zadržení v souvislosti s trestním stíháním (jména prokurátora, vyšetřovatele, orgánů provádějících prohlídky, „nezúčastněných“ svědků, zabavené věci atd.)

VAZBA 24) OD <(MÍSTO ZADRŽENÍ), uvést, jedná-li se o trestní stíhání na svobodě!>^f 25) DO 26) Důvody vazby – § 67

^a Čísla jednotlivých bodů byla do textu dopsána ručně.

^b Do textu připsáno ručně.

^c Do textu připsáno ručně.

^d Do textu připsáno ručně.

^e Do textu připsáno ručně.

^f Do textu připsáno ručně.

odst. a, b, c tr. ř. 27) Kdo prodlužoval vazbu 28) MÍSTO (adresa věz-nice) 29) Náčelník věz-nice, vězeňský lékař, dozorcí 30) Podmínky vazby (případné stížnosti, dopisy, stížnosti příbuzných, údaje o kázeňských trestech)

OBŽALOBA – 31) TRESTNÝ ČIN – §§ trestního zákona 32) INKRIMINOVANÁ ČINNOST, <SPOLUOBŽALOVÁNÍ>^a 33) NEZÁVISLE ZJIŠTĚNÉ OKOLNOSTI 34) datum obžaloby, místo vydání, KDO VYDAL + Kdy seznámení s výsledky vyšetřování, kdo prováděl

HLAVNÍ LÍČENÍ 35) NÁZEV SOUDU 36) PŘEDSEDA SOUDU 37) PŘÍSEDÍCI 38) OBHÁJCE 39) PROKURÁTOR 40) ZNALCI 41) SVĚDCI 42) DATUM konání 43) MÍSTO 44) TREST (výše, podmíněný – nepodmíněný, pokuta, nápravné opatření, zabavení věcí, „ochranný dozor“, nápravná skupina, zbavení hodnosti apod.), <spoluodsouzení>^b 45) ODVOLÁNÍ: obhájce, <obžalovaný, příbuzní,>^c prokurátor 46) OKOLNOSTI hlavního líčení

ODVOLACÍ SOUD 47) NÁZEV SOUDU 48) PŘEDSEDA SOUDU 49) PŘÍSEDÍCI 50) OBHÁJCE 51) PROKURÁTOR 52) ZNALCI 53) SVĚDCI 54) DATUM, OKOLNOSTI 55) MÍSTO 56) TREST (příp. vrácení soudu 1. instance s doporučeními – jakými) 57) <OKOLNOSTI odvolacího soudu>^d 58) PŘÍPADNÉ OPAKOVÁNÍ HLAVNÍHO LÍČENÍ A PŘÍPADNÝ DALŠÍ ODVOLACÍ SOUD

VÝKON TRESTU 59) MÍSTO (ADRESA), <uvést DATUM nástupu z volné nohy>^e 60) NÁČELNÍK ÚSTAVU 61) LÉKAŘI, sestry, dozorcí 62) PODMÍNKY (zda izolace, kolik vězňů v cele, pracoviště, úsek, druh práce, chování dozorců, spoluvězňů, kázeňské tresty, návštěvy, zprávy příbuzných, stížnosti, zdravotní stav) 63) Případná žádost o MILOST (kým podána, kdy), vyřízení – kladné – záporné, dne 64) Případná žádost o PODMÍNĚNÉ PROPUŠTĚNÍ, vyřízení – kladné – záporné, dne. Případná podmínka po propuštění na

^a Do textu připsáno ručně.

^b Do textu připsáno ručně.

^c Do textu připsáno ručně.

^d Do textu připsáno ručně.

^e Do textu připsáno ručně.

PP³ 65) PROPUŠTĚN dne: 66) PODMÍNKY PO PROPUŠTĚNÍ: 67)
<SOLIDARITA>^a 68) <PŘERUŠENÍ TRESTU>^b

LP, Sb. VONS, inv. č. 1, sign. III/17, kart. 2.

POZNÁMKY

- ¹ Dokument č. 63.
- ² K trestnímu stíhání a odsouzení členů VONS v případě Petra Uhla a spol. viz mimořádné sdělení VONS ze 30. 5. 1979, dokument č. 114, sdělení VONS č. 115, 118, 128, 129, 137, 141, 142, 143, 144, 153, 156, 158, 205 a 376, dokumenty č. 116, 119, 129, 130, 138, 142, 143, 144, 145, 154, 157, 159, 206 a 379, a dokumenty č. 1143, 1152, 1153, 1163 a 1164.
- ³ Podmíněné propuštění.

---

^a Do textu připsáno ručně.

^b Do textu připsáno ručně.